

ชื่อ นายณัฐกร อังกูรไพศาล (บอสส์)

**การศึกษา โรงเรียนมารีวิทยากบินทร์บุรี มัธยมศึกษาปีที่ 6 รุ่นที่ 7 ปีการศึกษา 2552
ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
คณะเทคโนโลยีและการจัดการอุตสาหกรรม**

ตอนนี้คิดถึงโรงเรียนมากๆ ครับ ที่มารีเป็นเหมือนบ้านหลังที่ 2 เรียนมาทั้งหมดก็ 15 ปี เรียนจนได้โล่ในวันจบการศึกษา พุดถึงตรงนี้ก็ฮา พอย้อนกลับไปถึงวันแรกๆ ที่เข้ามาจากเด็กตัวเล็กๆ วิ่งตามรถของคุณพ่อ ไม่อยากเรียน จนซิสเตอร์ใหญ่ ต้องเข้ามาลอบทุกเช้าก่อนเข้าเรียน กว่าจะเลิกแล้วโรงเรียนไม่รู้นานเท่าไร ฮ่าๆ ผมคนนึงได้เห็นการเปลี่ยนแปลงของโรงเรียน ตั้งแต่มีแค้ไม่กี่ตึก สนามเด็กเล่น แล้วก็สนามบอล จนถึงวันสุดท้ายที่ก้าวออกจากที่นี่ มารี เปลี่ยนไปเยอะ จากสนามเด็กเล่นกลายเป็นสระว่ายน้ำ จนสนามฟุตบอลหายไปครึ่งนึง กลายเป็นตึกให้ห้องๆ เรียน จนมีโดมพื้นหินอ่อนให้ห้องๆ เล่นกีฬา คงเป็นเพราะอย่างนี้มังครับ ทำให้ผมรักมารีเอาซะมากๆ เหมือนเราโตมาด้วยกัน ปลื้มใจมากครับ 15 ปี ที่ได้ใช้ชีวิต ในรั้ว ชมพู-ขาว แห่งนี้ ความผูกพันทั้งซิสเตอร์ มาสเซอร์ คุณครู แล้วก็เพื่อนๆ ทุกคนที่เคยปั่นกำแพงด้วยกัน โดนครุฑพร้อมกัน ยังจำได้ดี และ "ยังหวีๆ ทุกครั้งที่นึกย้อนกลับไป" ถ้าน้องๆ ได้อ่าน อยากฝากน้องๆ รุ่นต่อไป นะครับ ใครๆ ก็บอกที่มารีกิจกรรมเยอะ ตอนที่ผมเรียกผมก็คิดอย่างนั้น แต่พอได้ก้าวออกไป รู้เลยครับ เพราะกิจกรรมนี้เองที่ช่วงพัฒนาทักษะในด้านต่างๆ ได้ลอง ผิดลองถูก เรื่องนี้สำคัญครับ บางคนเรียกเก่งแต่ไร้ทักษะ เข้าสังคมไม่ได้ ไม้มีความรับผิดชอบ ไม้มีความอดทน ไม้รู้ว่าตัวเองสามารถทำอะไรได้บ้าง ก็อยู่ยากครับ การเรียนได้ความรู้ กิจกรรมได้ทักษะชีวิต ในชีวิตมหาวิทยาลัย ผมคนนึงที่ได้เป็น "ผู้นำนักศึกษา" ในด้านต่างๆ และวันนึงน้องๆ ได้ก้าวออกไป จะเข้าใจว่า "การเกิดมาเป็นลูกมารี มันเจ๋ง แค้ไหน" "ขอบคุณ ทุกคนที่ผ่านเข้ามาในชีวิต แม้จะเป็นช่วงเวลาไม่นานนัก แต่มันฝังอยู่ในหัวใจ ตลอดกาล"